

to the explosive charge. This was a charge which was activated by wires and a battery. As soon as they had connected the wires, suddenly IDF soldiers who were staked out there opened fire on them. Ahad was killed and Asad was wounded in the leg. Mahmoud Titi and Muhammad [sic] Abu Khadr fired at the IDF soldiers. After that, Mahmoud Titi and Muhammad [sic] Abu Khadr and I fled the scene.”

Witness 21 for the prosecution, Muhammad Yadak, P/40A:

A. In the beginning of the al-Aqsa intifada, [illegible, probably “I participated” or “they participated”] in stone-throwing activity directed at Joseph’s Tomb in Nablus, and at the [illegible, probably “military”] forces in Nablus. In June [20]02, Mahmoud Titi contacted me and said that he was planning to set up a military squad belonging to Tanzim Fatah. He suggested that I enlist in the military squad, and Mahmoud said that the purpose of setting up the squad was to carry out terrorist attacks against the Israeli army in the Nablus area. I agreed to this and, within the framework of the military squad, I participated in 10 shooting attacks directed against the army in the Nablus area. Participating in the shooting attacks along with me were (1) Mahmoud Titi, (2) Ahmad Abu Khadr, (3) Nasser Aweis, about 35 years old, from the Balata camp, who was in charge of the Tanzim in Nablus ...

Q. Who used to plan and prepare for the perpetration of the terrorist attacks in which you participated?

A. Nasser Aweis was the one who used to plan for the perpetration of the terrorist attacks, and he was the one who used to supply us with the weapons.

[Q.] Which Israeli military positions did you shoot at?

A. We carried out shooting attacks directed against a military position on Mt. Alana. We also fired at the settlement of Elon Moreh, and we also fired at the Saqen roadblock near Hawara ...

The second terrorist attack, in August 2001: Nasser Aweis contacted me [and] Mahmoud Titi and told us that young men from the Tanzim wanted to place an explosive charge on the bypass road in the area of Beit Ira, and he asked me and Mahmoud Titi to participate in the terrorist attack and to place the charge along with the young men ... The tenth terrorist attack was a shooting attack directed against the funeral ... The funeral [procession] went from Hawara to Yitzhar, and when they got to the entry to the Hawara camp, Nasser Aweis and Yasir al-Kadawi and Mahmoud Titi and I fired at the participants in the funeral. The army fired back, and Nasser and Mahmoud and Yasir and I fled the scene and headed toward the camp ...”

The facts contained in the charges were proven.

[Stamp] P 5: 277

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

The offenses of murder, attempted murder, causing severe bodily harm and attempt to cause severe bodily harm

The State ascribes to the Defendant offenses of murder with malice aforethought in the first five counts; offenses of attempted murder in all of the accounts; offenses of causing bodily harm with aggravated intent in the first five counts; the offenses of attempt to cause severe bodily harm in Counts No. 6 and No. 7.

With regard to these offenses, a question arises as to the status of the Defendant.

Section 29 (a) of the Penal Code, 5737 – 1977, tells us that a person who perpetrates an offense together with or through another person shall also be considered as the perpetrator of the offense.

[Stamp] P 5: 277 [continued]

It has been proven to us that the Defendant's mental attitude to these offenses is beyond all doubt. The Defendant wanted and desired to achieve the results of the criminal actions, with every fiber of his being, and was the motivating force in the implementation of a joint plan, carried out together, to intentionally cause the death and injury of his victims, as has been proven.

There cannot be even the slightest doubt that he is the perpetrator of the offenses (see Criminal Appeal 4389/93, Mordechai Vabudi v. the State of Israel, PD 50 (3) 239 and the rulings mentioned there; see also Criminal Appeal 2796/95, John Doe v. the State of Israel, PD 51 (3) 388).

The factual infrastructure which has been revealed to us attests to the fact that the acts of murder were carried out, from beginning to end, with malicious intent, based on the decision and the purpose of causing death, founded on cold blooded thought, controlled behavior and settled mind, and following precise and scrupulous preparation.

We do not have even the slightest doubt that the fundamental elements for the offenses of murder with malice aforethought have been fulfilled, the offenses have been proven, and – as set forth above – the Defendant carried them out.

Obviously, the fundamental elements for the offenses of attempted murder have also been properly proven.

The Defendant's plan of intentionally causing the death of many civilians, and the implementation of that plan as described above, as it has been proven, substantiates the fundamental elements of the less severe offenses of causing bodily harm with aggravated intent and attempt to cause bodily harm with aggravated intent. These offenses as well have been properly proven.

Unlawfully carrying a weapon

The State also ascribes to the Defendant offenses of unlawfully carrying a weapon, in Counts No. 2, 3 and 8.

It has been proven that the Defendant carried, without a permit under any law, M-16 rifles, ammunition and hand grenades, which are in the nature of "weapons," as this term is defined in Section 144 (c) of the Penal Code, 5737 – 1977. The Defendant has confessed to this, as set forth above, and has also confessed that he used the weapons. It is enough for us to mention that which has been set forth in his statements, as follows:

[Stamp] P 5: 278

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

“I supplied Said Ramadan with weapons for the perpetration of a suicide attack within Jerusalem ... I supplied Abd al-Salaam Hasuna with weapons for the perpetration of a suicide attack within Hadera.” (See P/5)

See also the Defendant's confession to the shooting attacks described in detail in Count No. 3, as set forth above.

Because the terrorists Said Ramadan and Abd al Salaam made use of the weapons inside Israel, as has been proven above, and because the facts of Count No. 8 have also been proven, it appears that the fundamental elements of the offenses of possession of weapons have also been proven as required.

[Stamp] P 5: 278 [continued]

Summary

Having found that the State has proven all of the actions that have been attributed to the Defendant in the indictment, according to the burden of proof that is incumbent upon it to do so beyond all reasonable doubt, we hereby convict the Defendant of the following offenses:

Membership and activity in a terrorist organization, in contravention of Sections 2 and 3 of the Prevention of Terrorism Ordinance, 5708 – 1948.

Conspiracy to commit a crime, in contravention of Section 499 of the Penal Code, 5737 – 1977.

Premeditated murder, in contravention of Section 300 (a) (2) of the Penal Code, 5737 – 1977.

Attempted murder, an offense in contravention of Section 305 (1) of the Penal Code, 5737 – 1977.

Causing bodily harm with aggravated intent, in contravention of Section 329 (1) of the Penal Code, 5737 – 1977.

Attempt to cause severe bodily harm, an offense in contravention of Sections 329 (1) of the Penal Code, 5737 – 1977.

Unlawfully carrying a weapon, an offense in contravention of Section 144 of the Penal Code, 5737 – 1977.

O. Salomon-Czerniak
Judge

Judge S. Timan, Presiding Judge, and Judge N. Achituv:

We have read the detailed and well-founded opinion by our colleague, the Honorable Judge Czerniak, and we concur with the conclusion that has been reached by her.

S. Timan
Presiding Judge

N. Achituv
Judge

[Stamp] P 5: 279

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

It has accordingly been decided to convict the Defendant of all of the offenses ascribed to him in the indictment, as set forth in the opinion by the Honorable Judge Czerniak.

S. Timan, Presiding Judge N. Achituv, Judge O. Czerniak, Judge

Handed down and notified on this day, 29 Nisan 5763, May 01, 2003, in the presence of Counsel for the parties and the Defendant.

This version is subject to changes in editing and phrasing.

[Stamp] P 5: 280

IN THE UNITED STATES DISTRICT COURT
FOR THE SOUTHERN DISTRICT OF NEW YORK

MARK I. SOKOLOW, *et al.*,

Plaintiffs,

vs.

THE PALESTINE LIBERATION
ORGANIZATION, *et al.*,

Defendants.

No. 04 Civ. 00397 (GBD) (RLE)

DECLARATION OF RINA NE'EMAN

Rina Ne'eman hereby certifies as follows:

1. The attached translation from Hebrew to English is an accurate representation of the document received by Rina Ne'eman Hebrew Language Services, to the best of my knowledge and belief. The document is designated as P 5:237-280.
2. I am a professional translator with a B.A. in International Relations from the Hebrew University of Jerusalem (Israel) and 30 years of translation experience. I am fluent in Hebrew and English, and I am qualified to translate accurately from Hebrew to English.
3. To the best of my knowledge and belief, the accompanying text is a true, full and accurate translation of the Hebrew-language document designated bearing the bates number P 5:237-280.

Dated: March 6, 2014

Rina Ne'eman

ss.: New Jersey

On the 6 day of March, 2014 before me, the undersigned, personally appeared Rina Ne'eman, personally known to me or proved to me on the basis of satisfactory evidence to be the individual whose name is signed to this Declaration and acknowledged to me that he executed the same in his capacity, and that by his signature on this Declaration, the individual executed the Declaration.

Sworn to me this
6 day of March, 2014

Notary Public

LEONOR TROYANO
ID # 2385580
NOTARY PUBLIC OF NEW JERSEY
Commission Expires 6/3/14

בתי המשפט

פח 001137/02		בית משפט מחוזי תל אביב-יפו	
01/05/03		כב' השופט ש' טימן - אב"ד	בפ
		כב' השופטת נ' אחיטוב	ני:
		כב' השופטת ע' סלומון-צ'רניאק	

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד דבורה חן ותמר אניס

נגד

הנאשם נאסר מחמוד אחמד עווים

ע"י ב"כ עו"ד בולוס

המדינה טוענת כי ארגונים אלה הם ארגוני טרור על פי הגדרתם בפקודה למניעת טרור והנאשם אשר מילא בהם תפקיד בכיר כמתואר, יזם, ארגן והפעיל מעשי פיגוע רצחניים כנגד מטרות ישראליות במדינה ובאיו"ש ופעילותו כללה בין השאר גם רכישה וייצור של אמצעי לחימה מסוגים שונים והעברתם בין במישרין ובין בעקיפין לידי המחבלים שביצעו בפועל את הפיגועים מטעם הארגון הטרוריסטי.

הכרעת דיןהשופטת ע' סלומון-צ'רניאק:האישום

המדינה טוענת כי בתקופה הרלבנטית לאירועים המתוארים בכתב האישום, היה הנאשם מפקד אזור שכם וצפון השומרון של ארגון תנוים-פתח וכן מפקד ארגון "כתאב שהדאא אלאקצא" (גדודי חללי אל אקצא) באזור זה.

המדינה טוענת כי ארגונים אלה הם ארגוני טרור על פי הגדרתם בפקודה למניעת טרור התש"ח-1948 והנאשם אשר מילא בהם תפקיד בכיר כמתואר, יזם, ארגן והפעיל מעשי פיגוע רצחניים כנגד מטרות ישראליות במדינה ובאיו"ש ופעילותו כללה בין השאר גם רכישה וייצור של אמצעי לחימה מסוגים שונים והעברתם בין במישרין ובין בעקיפין לידי המחבלים שביצעו בפועל את הפיגועים מטעם הארגון הטרוריסטי.

מאמצי מלחמה

אֲנִי מְבַרְכֶּךָ אֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאַתָּה מְבַרְכֵנוּ אֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

וְהָאֵלֹהִים מְבַרְכֵינוּ בְּכָל יְמֵינוּ וְהָאֵלֹהִים מְבַרְכֵינוּ בְּכָל יְמֵינוּ

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

תאריך: 10.10.2019

ԱՆՈՒՍ ԵՒ ԹԿՆ ՀԱՅՏԱԿԱՆ ԲԱՆԿԱՆՆԵՐՆԵՐ:

[illegible]

פח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נ' נאסר מחמוד אחמד עוויס

ההודעות ת/5 מיום 21.4.02, ת/6 מיום 28.4.02, ת/7 מיום 30.4.02, ת/8 מיום 1.5.02 ו- ת/9 מיום 14.5.02 נכתבו על פי עדותו של ע"ת 5 חוקר בחולית פח"ע רוני עמאר בערבית בכתב ידו של הנאשם ולאחר שהסביר לנאשם בערבית את החשדות המיוחסים לו והזהירו כדת וכדין. על פי עדות החוקר, לאחר שהנאשם אישר בפניו כי הוא מבין הן את החשדות והן את מהות האזהרה, ביקש הוא לכתוב את הדברים בכתב ידו ועשה כן מרצונו הטוב והחופשי.

על פי עדות החוקר הנאשם חתם בפניו על ההודעות. החוקר תרגם את ההודעות מערבית לעברית (לכל הודעה צמוד תרגומה לעברית ת/5א' עד ת/9א' כולל בהתאם).

ההודעה ת/22 מיום 27.6.02 נגבתה על ידי ע"ת מס' 7 החוקר האדי חלבי אשר הסביר כי גבה את העדות בשפה הערבית השגורה על פיו לאחר שהנאשם הוזהר כדין, הבין את מהות החקירה ואת האזהרה ומסר דבריו מרצון טוב וחופשי. הנאשם חתם על ההודעה שהחוקר רשם אותה בערבית. גם חוקר זה תרגם את ההודעה לערבית והתרגום צמוד להודעה (ת/22א).

נסיבות גביית ההודעות באופן המתואר לעיל, העובדה שברובן המכריע (חמש מתוך שש הודעות) נכתבו על ידי הנאשם בכתב ידו והעובדה שהנאשם שב ואישר בפני שופט צבאי (ראה פרוטוקול משיבת הארכת מעצר ת/23 ועדות ע"ת מס' 5) כי "אני מאשר כאמיתיות ונכונות האימרות והודאות שמסרתי בחקירתי בערבית קראתי אותם וחתמתי עליהם. נכון שהייתי מעורב בכל המעשים והפיגועים שהודיתי עליהם. "כל אחד והתפקיד שלו" אינני מתנגד להארכת המעצר המבוקשת", הן הנותנות שראיות אלה קבילות ואין חשש כי הופעל על הנאשם לחץ חיצוני אשר הביאו להודות בביצוע מעשים שאין לו חלק ונחלה בהם.

בחינת תוכן של ההודעות ובכללן ההודאות אכן מעלה שלפנינו דבר דבור על אופניו סיפור דברים כהווייתם מתוך מחשבה בהירה ברורה והגיונית בדעה צלולה ומיושבת והן בעלות משקל עצמי פנימי גבוה אשר מצביע לכשעצמו על אמיתותן.

ברי שהודאת הנאשם בפני שופט המעצרים ובפיקוחו נעשתה ללא לחץ או השפעה ובהיותה נושאת עמה תוצאות חמורות לנאשם, מהווה ראיה מאמתת מהותית ובעלת משקל מיוחד המעצימה את כוחן של הודותיו הקודמות מלבד היותה עומדת כראיה עצמאית (עיין ד"נ 3081/91 קוזלי נ' מ"י פ"ד מה(4) 441 וכן ע"פ 6613/99 סטיבן סמירק נ' מ"י, פ"ד נו(3) 529 וע"פ 3338/99 פד נד(5) 667).

הדרישה ל"דבר-מה" נוסף אשר מפגי חשש שמא לחץ פנימי הוא שהביא את הנאשם להודות, נמלאת עד תום, באימרות בכתב שנתנו עדים אחרים מחוץ לכותלי בית המשפט אותן אנו מקבלים כראיות קבילות ומהימנות כפי שנפרט להלן.

השותפים

עדי התביעה אחמד אבו חדר (ע"ת מס' 6), מחמד ידכ (ע"ת מס' 21), אחמד ברגוטי (ע"ת מס' 23) ויאסר אבו באכר (ע"ת מס' 25) הם שותפיו לעבירות של הנאשם (להלן הארבעה). להוציא ע"ת מס' 6 אחמד אבו חדר אשר דינו הוכרע ונגזר בטרם העיד (עיין כ"א פרוטוקול הכרעת דין וגזר דין אשר סומנו יחדיו ת/11) שלוש האחרים נקראו להעיד בטרם נסתיים משפטם ונתעוררה השאלה אם עדותם קבילה אל נוכח הלכת

[illegible]

הארבעה היו עדים במשפט וניתנה לצדדים ההזדמנות לחקור על כן נתקיים התנאי הקבוע בסעיף 10א(2) לפקודת הראיות (עיין דני"פ 4390/91 מדינת ישראל נ' חאגי יחיא, פ"ד מז (3) 679).

על הנסיבות בהן נגבו עדויות הארבעה העידו השוטרים גובי ההודעות.

ההודעות ת/12 ות/13 נגבו מהעד אבו חאדר על ידי ע"ת מס' 28 לוטוף מרעי, על פי עדות האחרון הוא חקר את אבו חאדר בשפה הערבית תוך שהוא כותב את הדברים בעברית ולאחר שהזהיר את אבו חאדר כדין והסביר לו את מהות החשדות נגדו. על פי עדות מרעי הוא הציע לאבו חאדר לרשום בעצמו את הודעתו בערבית אך זה הסביר כי אינו טוב בקריאה ובכתיבה ואין הוא מתנגד שהודעתו תרשם בעברית. על פי עדות מרעי הודעתו של אבו חאדר ניתנה מרצון טוב וחופשי.

ההודעות ת/14 ות/15 נגבו מהעד אבו חאדר על ידי ע"ת מס' 34 עאוני מטר. על פי עדות מטר הוא הציע עצמו בפני אבו חאדר כאיש משטרה גם הוא כמו העד לוטוף מרעי חקר את העד בערבית ותרגם את העדות לעברית באופן סימולטני ולאחר שהזהיר את אבו חאדר והסביר לו מהות העבירות המיוחסות לו ניתנו הודעותיו של האחרון מרצון טוב וחופשי.

גובה ההודעה ת/16 לא נמנה על עדי התביעה נתייחס לכך בהמשך.

ההודעות ת/17 ות/18 ות/19 נגבו מאבו חאדר ע"י ע"ת מס' 29 גמאל שאקור גם עד זה הציע עצמו בפני אבו חאדר כאיש משטרה הסביר לו את זכויותיו ואת מהות החשדות נגדו הזהירו כדן והודיע לו על זכותו לרשום בעצמו את ההודעה בערבית. גם עד זה העיד כי אבו חאדר הצהיר שאינו יודע לכתוב ערבית וכי אין לו בעיה שהעדות תכתב בשפה העברית.

את ההודעה ת/20 גבה מאבו חאדר ע"ת מס' 33 חרב מאדי, מאדי הסביר כי העדות נגבתה לאחר "שהאשים" את אבו חאדר בחשדות המיוחסים לו, הזהירו, תרגם לו את תוכן האזהרה, הודיע לו כי הוא זכאי לרשמה בכתב ידו בערבית אך מאחר ואבו חאדר טען שאינו יודע לכתוב הוא גבה את העדות בערבית ושב ותרגם את שכתב לערבית.

מאחר ואבו חאדר טען על פי כל העדויות שאינו יודע לקרוא ולכתוב בשפה הערבית העובדה שההודעות נרשמו בעברית אינה מעלה ואינה מורידה משום שגם לו היו נרשמות בערבית היה אבו חאדר חותם עליהן בהסתמך על דברי גובי ההודעות.

אנו נותנים אמון בעדויות השוטרים גובי ההודעות ת/12 עד ת/20 כולל וקובעים כי נגבו מהעד אבו חאדר כדת וכדין תוך שמירה על זכויותיו וכי אבו חאדר מסר הודעותיו מרצון טוב וחופשי.

ודוק, אבו חאדר עצמו אינו טוען כי נפל פגם במהלך חקירתו. תשובתו לתובעת על שאלתה "אני אגיד לך על כל הפעילות שפעלת עם נאסר עווים על פי הוראות של עווים במסגרת האינתיפדה" לאמור "כל הדברים שאת אומרת אלה דברים מזויפים" נדמית על רקע כלל התנהגותו והתבטאויותיו לפנינו כהתרסה בעלמא

ΝΑΙ ΑΚΛΙΓΩ ΝΑΙΛΙΣΑ ΩΣ ΝΤΙ ΟΝΤΙ ΝΑΙ ΤΑΙΣ ΤΕΤΕ ΑΥΤΑΙΣ ΖΕΥΣΙ ΤΕΛΕΜΑ ΛΕΓΙΖΟΜΕ ΤΕΙΛΑΙΝΑΙ

ATLAS (ALN) C. INOL (ALN) ALN ALN ALN